

Formanden:

Må vi lige bede om lidt mere ro i salen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er faktisk mest optaget af at bruge kræfterne på at få et ja, fordi jeg, som jeg har argumenteret for i dag, synes, at vi ligger med et rigtig godt udkast til en forfatningstraktat, der kan være rammen for det udvidede EU. Derfor vil jeg lægge alle mine kræfter i at få et ja, i første omgang lægge alle kræfter i at få sikret et rigtig godt slutprodukt – vi har et godt forberedt grundlag – og dernæst lægge alle kræfter i så at sikre et ja til den traktat, fordi det er godt for Europa, og fordi det er godt for Danmark.

Så kan hr. Peter Skaarup og hr. Søren Søndergaard og hr. Klaus Hækkerup altså ikke fortænke mig i at sige, at så synes jeg ikke, det kan være min opgave også at skulle tænke på hr. Skaarups vegne på, hvad visionen skal være med et nej.

Men jeg har givet et tilbud til hr. Skaarup og til andre nejsigere – for netop at få en ordentlig debat om det her – om, at hvis nejsiden vil formulere, hvad man ser som perspektivet i et nej, skal vi også gerne gå ind i en konstruktiv dialog om det, så befolkningen kan få belyst begge sider. Det kan hr. Skaarup have ret i vil være fornuftigt.

Kl. 15.50

Men hvis jeg nu påtog mig at tolke hr. Skaarups tanker, ville jeg kunne komme ud for en kritik fra hr. Peter Skaarup for, enten at jeg ville lave skræmmekampagne, eller at jeg fuldstændig havde misforstået hr. Skaarups tanker. Derfor er den reneste og rigtigste form da, at hr. Peter Skaarup selv giver sit bud, så der ikke er nogen misforståelser. Derefter stiller vi os gerne til rådighed med al ekspertisen til så at belyse det alternativ, som hr. Peter Skaarup har stillet op, og så kan befolkningen selv foretage sin vurdering. Det synes jeg er et fair tilbud.

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup for en sidste kort bemærkning til statsministeren.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt sige til statsministeren, at jeg også hører til dem, der håber på, at vi kan anbefale vælgerne at sige ja. Jeg er også glad for, at statsministeren nu bekræfter, at det, vi er i, er en fase, og at vi har mulighed for at forbedre det traktat-

udkast, der ligger, og at det er det endelige resultat, når stats- og regeringscheferne er færdige, vi skal tage stilling til, og ikke det forfatningsudkast, der ligger for øjeblikket.

Men statsministeren kan da ikke fortænke os i på baggrund af de historiske erfaringer at spørge: Hvad nu, hvis et eller flere lande siger nej? Husk på, hvor tæt det var på, at Frankrig i 1992 havde stemt nej; at Maastrichttraktaten var blevet forkastet ikke alene af Danmark, men også af Frankrig. Så er vi da i en ny situation, og det må man overveje.

Jeg synes, det rigtige svar, statsministeren bør give, ikke er, at det skal man overlade til Dansk Folkeparti at definere. Det er lige præcis det, vi ikke har en folkeafstemning til. Den har vi, for at folket kan tale, og at regeringen bagefter kan handle som en ansvarlig regering. Det rigtige svar, statsministeren bør give, er, at så må vi sætte os ned med de øvrige lande og snakke om, hvordan vi så kan få et bedre udkast til forfatningstraktat, der bedre stemmer overens med den tilkendegivelse, som de vælgere, der er blevet spurgt i Europa, har givet. Det synes jeg er det rigtige, ærlige og demokratiske svar, og jeg kan ikke forstå, at statsministeren ikke vil give det her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, statsministeren misforstår. Det, jeg efterlyser, og det, jeg tror mange danskere egentlig efterlyser i EU-debatten, er, at man ikke kommer med noget færdigt arbejde, hvor man siger, det her skal I sluge, ellers ryger vi ud af det hele, men at man går tilbage til de bemærkninger, som statsministeren kom med efter euroafstemningen, hvor man sagde: Nu skal vi bygge bro; vi kan se, at der er to lige store dele i befolkningen; der er dem, der siger ja til euroen, og der er dem, der siger nej, det var så et flertal, og dem skal vi prøve at bygge bro til.

Men hvor er det så, man har bygget bro?

Hvad er det for nogle synspunkter, som Enhedslisten har, som Dansk Folkeparti har, som man har taget med ind i forfatningen og nu har prøvet på at bygge bro til? Hvad er det for nogle synspunkter, som Folkebevægelsen imod EU, som JuniBevægelsen, som Nødvendigt Forum, som nogle af alle de organisationer, som blander sig i debatten, og som vel med rette må have en eller anden andel i, at halvdelen af befolkningen siger nej, hvad er det for nogle synspunkter, som regeringen har taget op og sagt: Dem gør vi til